ÇOCUK HAFTASI

EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

OKULA HAZIRLIK

Sayı: 38 1960 — 75 Krş.

HIZIR ÜÇ SİLÂHŞÖRE KARŞI

Yazan: H.F. VEREL Çizen: YILMAZ KARACA

50

HIZIR'LA KONUŞAN GENÇ KORSAN, CİĞERDELENDEN İNTİKAM ALMAK İÇİN ONLARIN KAÇMASINA YARDIM EDECEĞİNİ SÖYLİYEREK GECEYİ BEKLEMELERİNİ VE TEKNEYİ ÇIKIŞ DELİĞİNİN ÜÇ ADIM İLERİSİNDEKİ DENİZE GÖTÜRMELERİNİ TENBİH ETTİ... BU İŞTE EN BÜYÜK ÖDEV YİNE BİZİM ÇİLEKEŞ KARAKAÇAN'A DÜŞÜYORDU.. BİZİMKİLERİN BAŞINA NELER GELECEK Tİ DAHA BAKALIM...

"SEVGİLİ KÜÇÜK OKUYUCULARIMIN HIZIR VE ROMAN HAKKINDA BİR DİLEK VEYA DÜŞÜNCELERİ VARSA MEKTUP.LA BİLDİREBİLİRLER,,

YILMAZ AĞABEY,

HER TARAFTA DERİN BİR SESSİZLİK HÜKÜM SÜRÜYORDU.. ACABA BURADAN KURTULABİLECEKLER MİYDİ?. KAÇ DEFADIR ÖLÜMLE BURUN BURUNA GELMELERİ HEPSİNİ ÜRKÜTMÜŞTÜ..

HEP BİRLİKTE KÜÇÜK GEMİYİ DENİZ KIYISINA KADAR GÖTÜRDÜLER.. HAFİF BİR MEHTAPTAN BAŞKA IŞIK YOKTU..

Merakli Bahisler

Hayvanlar da Saatin Kaç Olduğunu Bilebilirler

Hayvanlar hakkında çok şey yazılmıştır, çok şey söylenmiştir, çok şey de dinlemişsinizdir... Fakat onların, saatten de anladıklarını biliyor muydunuz? İşte aşağıdaki yazımız, bu enteresan mevzudan bahsetmektir...

İnsanlar, yanlarında saat olmadığı zaman, saatin kaç olduğunu aşağıyukarı tahmin edebilirler. Bazıları bunu birkaç dakika farkla bazıları ise, yirmi - yirmi beş dakika farkla bilirler... Yani insanların vakit hakkında, bir fikirleri vardır.

Bunun en canlı misâli şudur. Ve hepiniz muhakkak bir defa denemişsinizdir bunu: Meselâ geceleyin yatarken filânca saatte kalkmayı aklınıza koyunuz. Sabahleyin, muhakkak o saatten evvel uyanmaz mısınız?. Bu gibi bir hâl, insanlar için pek garipsenmez... Makûl görülür... Fakat bu hissin hayvanlarda da olduğunu bilmek biraz asap bozucudur...

Evet, hayvanlar da saati tahmin edebilirler... Birçok misaller, birçok kişilerin şahidi oldukları olaylar bunun en canlı delilleridir... İşte sizlere aşağıdaki [illegible] birkaçını vereceğiz... Ve sizler bunu okuduktan sonra, hayvanların insana benzeyen bir hassalarından daha haberdar olacaksınız.

★

Çobanın biri günün muayyen saatinde koyunlarına yem vermeyi adet haline getirmiş... Günün birinde, mutad saatten birkaç dakika geç geldiği halde, koyunlarını yem çanaklarının başında bulmuş... Koyunlar, yemek zamanının geldiğini insiyakî olarak anlamışlar ve çobanı beklemeye başlamışlar. Çoban ayni şeyi birkaç defa tekrar etmiş. Netice hep ayni. Koyunlar kendisini bekliyormuş. Yine birgün bu sefer, mutad saatten beş dakika evvel hayvanlarının yanına gitmiş. Bu sefer ise hayret içerisinde, şu manzaraya şahit olmuş. Koyunlar ötede beride gezip duruyorlar. Bu hâl, ta mutad yemek saatine kadar devam etmiş. Ve yemin verildiği saatte koyunlar sanki bir yemek borusu çalınmışcasına yem kutularının başına toplanmışlar...

İşte bir ikinci misâl... Bu, meşhur muharrir Walker'in şahidi olduğu bir vakadır. İşte şimdi bunu onun kaleminden dinleyelim:

«Katırlarımı, sabana sürüp, tarlaya çıktığım zaman, paydos vaktini öğrenmek için saate hiç ihtiyacım olmazdı. Tarlada paydos düdüğü yoktu ama, düdük vazifesini katırlarım ziyadesile görürdü... Öğle yahut aksam paydoslarında, katırlar birdenbire kişnerlerdi. Katırlar kişnedikleri zaman, onları biraz daha çalıştırmak nafileydi. Zira katırlar, sabanla iki adım atmazlardı... Oldukları yerlerde kişnerler, kişnerler; sonra da dosdoğru, yem verilen yere doğru koşarlardı...

«Bu hâl ilk defasında beni hayli şaşırtmıştı. Zira saatten habersiz, katırları sabana sürüyordum. Birdenbire hayvanların kişnemeye başladıklarını gördüm. Fakat bunu mühimsemedim. Ve hayvanları çalışmaya zorladım. Bu işin yanlış olduğunu biraz sonra hayvanlar beni yere yıktıktan sonra anladım. Ahırlara doğru öyle bir sürüklenmiştim ki, bir daha katırlarla saat hususunda münakaşa etmemeye kendi kendime yemin ettim.»

İşte size bir de Paris'ten bir misâl:

[illegible] hayvanseyer, dinlenme parkına dadanan kuşlara her sabah yem vermeyi âdet haline getirmişti. Saat 9,30 da elinde bir kesekâğıdı yemle, parka gider, orada elindeki yemi küçük serçelere verir, onların iştiha ile yemlerini yediklerini seyrettikten sonra işine giderdi. Bir gün nasılsa biraz geç kaldı. Ve serçelerin kendisini beklediklerini hayretle gördü. Tabiî bundan çok zevk duydu. Serçelere daha şevkle yem vermeye başladı...

Sonra günün birinde, mevsimle beraber, saatler de değişti. Bir saat erkene alındı. Fakat adam yine parka gittiğinde serçelerin kendini beklediğini gördü. Oysaki saat düne nazaran bir saat ileriydi. Yani birgün evvelki 8.30, o günkü 9.30 du. Fakat bunu rağmen akıllı hayvanlar kendilerine yem veren velinimetlerinin geleceği saati sektirmeden hesaplamışlardı...

Herhalde bu olmuş vakaları okuduktan sonra hayvanlarda, altıncı his yoktur diye birşey söylemezsiniz değil mi?

Erdoğan SEVGİN

EMEKSİZ KAZANÇ OLMAZ!

Zengin olmağı kim istemez?... Tabii siz de istersiniz. Ve sizi sevenler, size dua edeceklerdir: «İnşallah zengin olursun!» diyeceklerdir. Ben, yalnız dua etmekle kalmıyacağım sizlere ayni zamanda dünyanın en namlı zenginlerinden birkaçının hayatını da anlatacağım, ki örnek olsun...

— Bir kere şunu kafanıza koymanız lâzım: Hiçbir insan, şansla, piyango ikramiyesiyle, define bulmakla zengin olmaz. Böyle çabuk ele geçen zenginlikler, yine çabucak avuçtan giderler. Bir zamanlar, Amerikanın batısında, büyük altın yatakları bulunmuştu. Nehirlerin dibindeki kumları karıştırıyor ve leblebi kadar altınları topluyorlardı. Böyle, çok altın toplıyan oldu. Bunlar arasından zengin olanlar da görüldü. Lâkin bugün, bu zenginlerden hiçbirinin zenginliği kalmamıştır. Şansı, piyangoyu, miskinler bekler. Asıl zenginlik çalışmakla elde edilendir.

Belki duymamışsınızdır. Ben söyliyeyim. Dünyanın en zengin adamı bir vakitler, Rokfeller adlı bir Amerikalıydı. Rokfeller'in bizim bugünkü paramızla 10 milyar Türk lirası tutarında parası vardır. Bir milyar ne kadardır bilir misiniz? Size, bunu anlatmak için bin tane binin bir milyon, bin tane milyonun da bir milyar olduğunu söyliyeyim.

Buk dar çok parayı Rokfeller nasıl kazandı bilir misiniz? Ticaret yaparak... Rokfeller işe başladığı zaman, Amerika'da petrol kuyuları bulunmuştu. Herkes, harıl harıl toprak satın alıp altın arıyordu. Halbuki Rokfeller, bu işe yanaşmadı. Kuyularından petrol çıkaranların petrollarını satın aldı. Petrolü temizlemek için tasfiye atelyeleri kurdu... Ama şimdi, asıl marifet bu petrole müşteri bulmaktaydı. Çünkü o zamana kadar petrol yalnız ilâç olarak kullanılırdı. Lâmbalarda bizim gaz dediğimiz petrolün yakılması da henüz bütün dünyaya yayılmış bir halde değildi. Bir vakitler, petrolünü satabilmek için evvelâ insanları petrol lâmbasına alıştırmak gerektiğini akıl etti. Gayet ucuz petrol lâmbaları yaptırdı ve Çinde, Hindistanda bu lâmbaları, halka bedavadan verdi. Ora halkı bir kere lâmbaya alıştılar mıydı, lâmbasız edemez oldular. O zaman Rokfellerin petrolünü satın almağa başladılar.

Elektrik ışığı çıktığı vakit petrol lâmbaları, birçok yerlerden kalktı. Ama bu sefer de petrolün içindeki benzini yakan motorlar bulunduğu için petrol ticareti durmak şöyle dursun, daha beter genişledi.

Rokfeller, ölürken 10 milyarlık servetinin yedi buçuk milyarını dünya insanlarının hayrına yapacak vakıflara bırakmıştı. Bugün, hangi milletten olursa olsun, pek çok fakir çocuk onun bıraktığı vakıf paralarıyle okutulmakta, dünyanın her yerinde hastalara bedavadan bakılmaktadır.

Fakat insan, yalnız ticaretle zengin olmaz. Büyük buluşların da insanları zengin ettiği çoktur. Böyle büyük buluş sahiplerinden biri meşhur Amerikalı Mühendis Ford'dur. Ford'u duymamış olamazsınız. Yollarda her gün bir sürü Ford otomobili görüyorsunuz. Bütün o otomobiller Fordun fabrikalarında yapılıyor. Yapılmak da ne yapılmak hani? On beş dakikada bir tanesi yapılıyor... Düşünün bir kere, koskoca, gıcır gıcır, parıl parıl otomobil, on beş dakikada nasıl yapılır? Inanılır şey degil, değil mi?... Ya!... İşte Ford bunu ilk defa dünyaya ilân ettiği vakit de kimse inanamadıydı. Halbuki yalan söylemiyordu. On beş dakikada bir otomobil yapmasının çaresini sahiden keşfetmişti...

Ford diyordu ki: «Amerika geniş bir ülkedir. Dünyada daha böyle pek çok geniş ülkeler vardır. Bu ülkelerin bir yanından bir yanına gitmek için hızlı yürüyecek araba lâzımdır. Bu arabalar, yalnız zenginlerin işlerine yarar şeyler olmamalı. Bunları öyle ucuz yapmalı ki herkes alabilsin...» Otomobili ucuz yapmak için, yapılışındaki masrafı azaltmak lâzımdı. Ford buna bir çare buldu.

Ford fabrikasında bir otomobilin nasıl yapıldığına göz atarak bu çarenin ne olduğunu anlarız.

Bu fabrikada hiç durmamacasına, tıpkı Istanbuldaki tünelin kayışı gibi hareket eden

bir kayış vardır. Ama, bu kayış üstüne bir otomobil alacak kadar geniştir. Kayışın başında, üstüne bir otomobil iskeleti koyarlar. Kayış yürüdükçe, kayış boyunca sıralanan işçilerin her biri, otomobilin bir vidasını, bir parçasını, kapısını motorunu takar. Böylece her kişi tarafından bir parçası tamamlına tamamlana ilerliyen otomobil fabrikanın sonuna geldiği zaman biri, haznesine benzin doldurur. Bir tecrübe şoförü de gaza basıp otomobili kayıştan hareket ettirerek fabrikanın avlusuna çıkarır. O kayış hiç durmaz ve üstünde birbiri ardına sıralanmış olan otomobil iskeletlerine, her işçi daima aynı şeyi takar. İşçiler, hep aynı işi yapa yapa o kadar ustalaşmışlardır ki gayet çabuk hareket ederler. Zaten durup dinlenmeğe sohbet etmeğe de vakit yoktur. Makine gibi çalışmak lâzımdır. Çünkü işçinin önüne gelen otomobil durmadan geçer.

Bu usulle yapılan otomobillerin ne kadar çabuk yapılıp bitecediği sizin de aklınız kesti sanırım. Zaten Ford, kendi bulduğu usulle otomobil yapmağa başlar başlamaz, otomobillerin fiatları da her keseye elverişli bir hale geliverdi.

Bu sayede Ford, her yıl 150 milyon Türk lirası tutarında para kazanır bir adam oldu.

Böyle buluşuyla zengin olmuş başka meşhur adam da İsveçli Nobel'dir. O da gayet patlayıcı bir madde olan dinamiti keşfetmişti. Dinamit sayesinde pek çok para kazandı ve kazandığı paraların büyük bir kısmını dünya insanlarına vakıf bıraktı. Her yıl hekimlikte, kimyada, fizikte edebiyatta büyük başarılar gösteren kimselere Nobel Mükâfatı verilir. Beşinci bir mükâfat da dünya insanlarının kardeş kardeş geçinmeleri için emek sarfeden büyük adama bağışlanır.

RÖNTGEN KİMDİR ?

Ünlü bir Alman fizik bilginidir. Bugün tıp sahasında insanlığa ölçüsüz derecede faide sağlayan Röntgen cihazının esasını o bulmuştur. Önceleri doçent olarak üniversitede ders vermeğe başlamış, sonraları çeşitli yüksek okullarda fizik profesörlüğü etmiştir. Fizik konuları ile ilgili buluşları, araştırmaları vardır. Fakat 1895 de (X) ışınını keşfetti. Bu suretle yeryüzünde, tıp sahasında yapılan keşiflerin en önemlilerinden biri oldu. Bu keşfe gelinceye kadar hiç bir araç, insanın iç organlarından bazılarını ve bu organlardaki değişikliği, hastalık durumunu gösteriyordu. Bu bakımdan kesin teşhis ve tedavi şekli bulunmadığı için milyonlarca insanoğlu ölüme mahkûm kalıyordu. X ışınları ile meydana getirilen bu aracın ekranında (perdesinde) iç organlar göründüğü gibi, bunların filmini de çekmek mümkün oluyordu. Meselâ, içerilere girmiş herhangi bir kurşun, veya midede başlamış bir yara, barsaklardaki, böbreklerdeki, kalbteki bir hastalık bugün bu araç sayesinde derhal belli olmaktadır.

Keşfinden bu kadar zaman geçmiş olmasına rağmen Röntgen, hâlâ insanlığın en başında gelenlerden biri olan bu büyük Alman bilgini, 1911 yılında pek haklı olarak Nobel Fizik Mükâfatını da kazanmıştır.

Eşek, Köpek ve Kurt

Sırtına bir hayli eşya yüklemiş bir eşek yol boyunca, sürükleniyor, yorgun efendisi de yanında gidiyordu. Hemen onun ayaklarının dibinde de aç bir köpek yürüyordu. Yolları geniş bir çimenliğe düştü. Adam kendini çimenlerin üstüne bıraktı. Derin bir uykuya daldı. Eşek otları yiyerek karnını doyurdu. Yola çıkmak için hiç acele etmi ordu. Sadece açlıktan [illegible] cıldıracak hale gelmiş olan köpek vaktin pek ağır geçtiğinin farkındaydı.

En sonunda dayanamadı, «Sevgili yoldaşım,» diye eşeğe yalvardı. «Bir parça eğilde heybeden yiyeceğimi alayım.»

Eşek onu duymamazlıktan geldi. [illegible] araya araya dolaşmasına devam etti.

Köpek ısrar etti. Artık dayanacak halde değildi. Bunun üstüne eşek, «Efendi uyanana kadar bekliyemiyor musun?» diye bağırdı, «Uyanınca yemeğini verecektir. Merak etme.»

İşte tam bu sırada açlıktan karnı [illegible] kurt geldi. Derhal eşeğin gırtlağına atılıp, dişlerini geçirdi. Eşek: «İmdat! İmdat!» diye bağırdı. «Bana yardım et sevgili dostum.»

Köpek kılını bile kıpırdatmadı. — «Bekle de efendimiz uyansın,» diye cevap verdi. «Derhal yardımına koşacaktır hiç merak etme.»

Daha köpek sözlerini bitirmemişti ki eşek yere yuvarlandı. Nallarını dikti.

İYİLİK EDEN İYİLİK, KÖTÜLÜK EDEN KÖTÜLÜK BULUR.

Aslan payı!

Birgün, aslan ve diğer bazı hayvanlar, ormanda sulh ve sükûn içinde yaşıyabilmek için avlarını birbirleri arasında eşit bir şekilde taksim etmeğe karar verdiler. Keçi, kurduğu tuzağa şişman bir geyiğin düştüğünü görünce derhal diğerlerine de haber verip paylaşmanın yapılmasını istedi.

Aslan, geyiği dört parçaya böldü ve en iyi kısmını kendine ayırdı.

— «Ben aslan olduğum için bu parça benim,» dedi. Sonra diğer ikinci parçayı da kendisi alıp, «Bu da benim. Çünkü aranızda en kuvvetli benim.» Üçüncü parçayı öne doğru sürdü. «Bu da en cesur olanın hakkıdır. Geri kalan parçaya gelince. Cesaretiniz varsa dokunun.»

KUVVET HAK YARATIR.

KISSADAN HİSSE

BİLİYORMUŞ!...

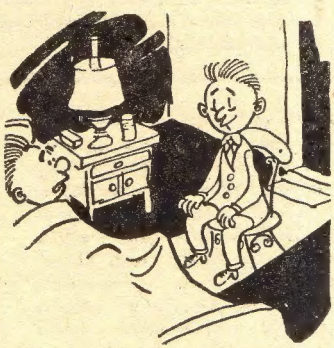

Ölmek üzere olan Salomon hem arkadaşı, hem de ortağı olan Mişon'u çağırdı:

—« Bana bak Mişon,» dedi, «Dinle beni, az sonra öleceğim... Sana bazı hakikatleri açıklamak; senden af dilemek istiyorum... Hani beş sene evvel, kasadan çalınan onbin lirayı hatırlıyorsun değil mi? Onu ben çaldım...»

— «Biliyorum...»

— «Depoda çıkan yangını da hatırlıyorsun değil mi? Sigorta şirketinden para çekebilmek, defterdeki yolsuzlukları kapatmak için onu da ben çıkardım...»

— «Biliyorum!...»

— «Ne kadar iyisin Mişon... Yalnız bir şey daha var; Kasada beş kuruş para yok, hepsini ben yedim...»

— «Biliyorum!...»

— «Meğer sen nekadar hakiki bir dost muşsun... Bana, yaptığım bu şeylerden ötürü kızmadın değil mi? Nasılsa ölüyorum... Bana hakikati olduğu gibi söyleyebilirsin...»

—« Boş yere üzme canını. Sana neden kızayım? Bütün bunlar yüzünden seni zehirleyen bendeğil miyim?...»

Karşısındakine fenalık eden bir kimse eninde sonunda cezasını bulur.

Haris adamla, kıskanç adam

Birisi son derece kıskanç, diğeri de son derece haris iki adam Tanrı Jüpiter'in huzuruna çıktılar. Ve istediklerini bildirdiler. Tanrı Jüpiter de onların isteklerini yerine getirsin diye Apollo'yu yolladı.

Apollo, ilk istekte bulunacak insana bir, ikinciye de onun iki katının verileceğini bildirdi. Haris adam bir kenara çekildi. Kıskanç arkadaşının istekte bulunmasını ve kendisine bu isteğin iki katının verilmesini bekledi. Kalbi cirkin hislerle dolu olan kıskanç adam bir gözünün alınmasını istedi. Haris adamın iki gözünün birden alınacağını biliyordu. Tanrı Jüpiter onun arzusunu yerine getirdi. Haris adam iki gözünden de oldu.

HASET İNSAN HEM KENDİNİ HEM DE KARŞISINDAKİNİ YARALAR.

Avlanan Kunduz

Bir zamanlar kunduzun kuyruğundan yapılan ilâçların bir çok hastalıklara iyi geldiği zannedilir ve kunduz bu yüzden bol bol avlanırdı.

Bir gün köpekler tarafından bir köşeye sıkıştırılan ve avcıların neden bu kadar peşinde koştuklarını bilen bir kunduz eğilip kuyruğunu ısırdı. Kopuk kuyruğunu orada bırakıp uzaklaştı. Böylece canını kurtarmış oldu.

CAN HERŞEYDEN TATLIDIR.

ÖZAY ABLA ile BAŞBAŞA

Akıntıya Kürek

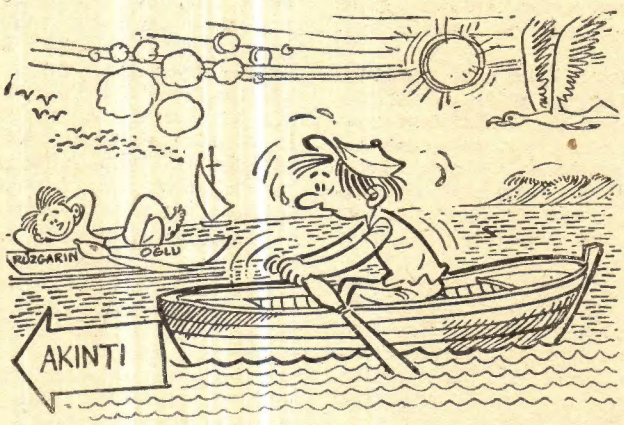

Sıcak bir yaz günü bir sandalın içine uzanıp akıntı boyunca kayıp gitmekten hoş ne olabilir? Güneş sıcak ışıklarını yüzünüzde dolaştırır, dalgaların çıkardığı sesler kulağınıza ninni gibi gelir. Bu dünyadan uzaklaşıp bambaşka bir âleme daldığınızı hissedersiniz.

Bu sırada aksi istikametten bir sandalın geldiğini görürsünüz. İçindeki kişi, ceketini çıkarmış, akıntıya karşı koymağa çalışmaktadır. Giriştiği mücadelenin güçlüğü alnında biriken ter tanelerinden belli olur.

— «Zavallı adam!» diye düşünürsünüz, «Ne de aptal şeymiş!» Bir an sonra bakarsınız ki sizi geçip gitmiş, akıntıdan kendini kurtarıp selâmete ermiştir.

Bir an düşünün akıntıya kapılıp gitmek çok kolaydır. Bunu herkes yapar. Ama akıntıya karşı koymak öyle her babayiğidin harcı değildir. Akıntıya kapılıp giderken yüzünüzde rahat ve mesut bir tebessüm vardır. Ama bir de güçlüklerle karşılaştığınızı düşünelim, aynı tebessümü muhafaza edebilecek misiniz acaba?

İnsanların bazıları daima akıntıya kapılıp gitmek huyundadırlar. Çevrenize dikkat edin, bir an için önem kazanan bir kişinin, bir fikrin veya bir modanın seline kapılıp giderler. Hiçbir zaman akıllarına bunun münakaşasını yapıp doğru veya kötü noktalarını ayıklamak ve eğer iyi değilse bu cereyana karşı koymak gelmez. Kendilerinde bu gücü bulamazlar. Çünkü rahatlarını severler. Fildişi, bir kuleye çekilmişlerdir. Kendilerini hiçbirşeyin rahatsız etmesini istemezler.

İşin fena tarafı şudur ki, akıntıya kapılıp biteviye giden kişiler bir zaman sonra kendilerini öyle bir yerde bulurlar ki artık aynı şekilde devam ederlerse anafora kapılıp meçhul yerlere gideceklerini anlarlar. Ama artık iş işten geçmiştir. Kapıldıkları akıntıdan kimseler onları çekip çıkaramaz. Rahat edeceklerini zannettikleri, sukûn içinde yaşayacaklarını umdukları halde üzüntü, ızdırap içinde kalırlar.

Kuvvetli bir insan gerektiği zaman akıntıya karşı kürek çekebilen insandır. O insan ki hiçbir zaman doğru bildiğinden şaşmaz. Şu veya bu şekilde şan, şöhret kazanacağım diye akidelerinin, dışına çıkmaz. Akıntının sonunda kazanacağı şey ne kadar parlak olursa olsun kendine hakim olmasını bilir. Birdenbire kendini kapıp koyuvermez.

Özay SUNAR

Öksüz Murat

YAZAN : KEMALETTİN TUĞCU

No: 3

— Bunu başkalarına söylesen inanmazlar, diyorlardı. Ama senin Oksüz Murat sabahtan akşama kadar denizde. Suların huyunu çok iyi deneyip anlamış.

Artık baba oğul balıkçılığı beraber yapıyorlardı. Çocuk balığın nekadar derinlikte olduğunu, kendini çok yormadan kürek çekmesini, birden gelen sağnaklara karşı nasıl davranılacağını bir bir öğreniyor, tam bir deniz çocuğu olarak yetişiyordu.

Bu arada köydeki balıkçılarla ve onların çocuklariyle ahbaplığı ilerletmişti. Boş vakit kalırsa toprakta güleşiyor, denizde boğuşuyor, kendi söküklerini Salim Reisin iri yorgan iğnesiyle dikiyordu.

Etrafta orman ve ağaç olmadığı için kışlık yakacağı çok uzaktan getirmek lâzımdı. Ama Murat daha çok denizin sürüklediği tahta parçalarını toplayarak kışlık yakacağı yazdan biriktirirdi. Akıntının üzerine çıkar kıyılardan toplayıp getirdiği süprüntü arasından yanacak ne varsa yakalayıp kıyıya getirirdi.

Onu seyreden balıkçılar:

— Bu çocuk ata biner gibi dalgalara biniyor, diyorlardı.

Bir yaz günü denizden çığlıklar duyulmuş, herkes kıyıya koşarak bozulan bir motorun içinde çırpınan insanları ümitsizlikle seyre dalmışlardı. Kayıkların hepsi Boğaz dışına, balığa çıkmışlardı. Akıntı motoru döndüre döndüre açıklara götürüyordu, belki de bir kayaya bindirecek, motordaki çoluk çocuktan bir kısmı boğulacaktı.

Denizden gelen imdat seslerini Murat da duymuş, felâketi seyredenlerin yanına koşmuş, sonra birden, uzun balık iplerinden birini beline bağlayıp denize dalmıştı.

Murat bu sefer çok sıkıntı çekti. Akıntı çoktu, deniz köpürüyor sular derinlerde de buruluyordu. Ama o kısa yolu yine buldu. Suyun yüzüne çıkıp akıntının üstünden yüzmeğe başladı.

Motordakiler kıyıdan gele gele bir küçük oğlanın geldiğini görünce şaşmışlardı. Fakat o zaman Murat sekiz yaşındaydı. Motora çıkar çıkmaz da belindeki ipi hemen bir köşeye bağlayıvermişti.

Küçük motor sahildeki ipe bağlandığı için yavaş yavaş kıyıya yaslandı. Nihayet akıntıdan kurtularak limana girdi.

Yarı ıslak çoluk çocuk motordakiler kumlara serilmişlerdi. Benzi sapsarı kesilen bir erkek balıkçı kadınlarına Muradın babasını sordu.

— Bu çocuk kimin nesi, ailesini göreyim.

Salım Reisin balığa çıkmış olduğunu söylediler. Adam bu yarı ıslak, vahşi çocuga birşey verdi. Sonra motorlarını kıyıda tamir edip gittiler.

Murat akşam adamın kendisine verdgi şeyi Salim Reise gösterdiği. Adamın yüreği ağzına geldi:

— Bu yüz lira be.

— Yüz lira nedir baba?

— Ne olacak, para.

— Böyle kâğıttan para olur mu?

— Olur. Hem bu çok büyük para.

Murat babasının cebinde hep made nparaları görürdü. Kâğıt parayı ilk defa o zaman görmüştü.

— 4 —

Murat oniki yaşına geldiği yıl Salim Reis balığa çıktığı bir gün kendisini üşüttü. Yaşı elliyi aşkındı. Bir iki gün yattı. Murat'tan komşularını çağırmasını istedi. O geceyi çok ağır geçirdi. Ertesi gün onu kendi kayığına koyarak götürdüler.

Murat ilk defa tek başına kulübede. kaldı Ondan sonra da artık bütün gecelerinde yalnız başına kaldı. Sonradan öğrendiğine göre Salim Reis hastahaneye götürülürken daha kayıkta ölmüştü.

Bu balıkçı köyünde oturanlar için yaşamakla ölüm arasında büyük bir fark yoktu.

Murat bir kayanın üstünde babası bildiği adamı düşünür, denize bakarken ihtiyar bir balıkçı onu yanına çağırmış:

— Ne üzülüyorsun be çocuk, demişti, o senin öz baban değildi ki. Senin baban şehirde.

Murat Salim Reisin asıl babası olmadığını ilk defa bu ihtiyar balıkçıdan duyuyordu.

— Bu yüz lira Murad?...

Adam susup kendisini dinleyen çocuğa hepsini bir defada anlatıp bitirmek ve acele bir işi varmış gibi çekilip gitmek istiyordu:

— Bana bak çocuk. Senin babanın adı İhsanmış. Hem de paralı bir adam. Anan ölünce başka bir kadın almak istemiş. Kadın da İhsan Beyin eski karısından olan seni evde istememiş. İşte bunun üstüne baban seni Salim Reise vermiş. O zaman üç yaşında bir oğlancıktın.

Murat her söze inanırdı. O zamana kadar yalan nedir bilmiyordu. Böyle şeye lüzum yoktu. İhtiyar balıkçının da her dediğinin doğru bir söz olduğundan şüphesi yoktu.

Salim Reisin ölümü, kendisinin bir başka babası olması, böyle ortada ve yalnız kalması onu pek şaşırtmıştı.

Günlerce kulübesinin önünde elini çenesine dayayıp denizi seyrederek düşündü. Komşular bazen ona yemek gönderirlerdi. Bazen balıkçılar onu balığa çağırıyorlardı. Ne tutursa ona da bir pay veriyorlardı.

Günler geçti. Murat yapayalnız, yarı aç ve vahşi bir çocuktu. Sokulmadığı için balıkçılar onunla alâkadar olmamağa başladılar. O da onlara sokulmuyor, insanlardan kaçıyordu.

O sene köyde ancak on iki kişi kalmıştı. Bu üç aile sessiz ve mahzun yaşıyorlardı. Akşamları güneş battıktan sonra ortada kimse görünmüyor, evlerdeki gaz ışıkları da erkenden sönüyordu.

Artık ne denizin tadı kalmıştı, ne de balığın. Salim Reisin bahçesi de kurumuş, ağaçlar yaprak dökmüşlerdi.

Ogünlerde Murat, karnı acıktıkça balık tutuyor, bir ateş yakıyor, çöplere geçirdiği balıkları korda kızartıp yiyordu.

Balıkçılardan biri Salim Reisin kayığını kullanıyor, arasıra Murada bir iki ekmek veya bozuk para veriyordu.

Birgün Murat daha arkalara doğru gitti. Orada, arasıra rastladığı genç bir çobanı yine gördü. Bu çoban koyunlar kendi başlarına otlarken elindeki kâğıda birşeyler yazmağa uğraşır veya yıpranmış bir kitabı okumağa çalışırdı.

Ahmet ahbap olduğu bu genç çobanın okuduklarına hayretle bakardı. Koskoca şehir pek uzakta değildi ama Murat dünyasını gördü göreli balıkçılardan başka pek az insana rastlamıştı. O kadar az ki bunları hemen hemen bir bir sayabilirdi.

Çobanın okuduğu kitabı birkaç defa eline aldı.

— Bunun içinde lakırdılar var öyle mi? dedi.

— Evet.

— Bunları nasıl anlıyorsun?

— İşaretlerden. Bu işaretlere yazı derler.

— Bana da öğretsene bu işaretleri?

— Bunlar çok güçtür. Çalışmak ister.

Murat merak sardırmıştı. Zavallı genç o kadar görgüsüzdü ki çoban onun bazı eşyanın adını bilmemesine kahkahalarla gülüyordu. Ama zeki bir çocuktu Murat.

Hemen her gün bir ağ ipliğine on onbeş balık takıp çobanın bulunduğu tepelere gitmeğe başlamıştı. Öğle yemeklerini orada bir ateş yakıp balık kızartarak yiyorlardı. Çoban ona becerebildiği kadar elindeki kitaptan okumasını öğretiyor ve kurşun kalemini eline tutturarak yazı yazdırıyordu.

Murat evde bulduğu kâğıt parçalarına da yazmağa başladı. Çoban arasıra ondan ayrıca balık istiyor ve:

— Çiftlik sahibi ısmarladı, parasını getiririm, diyordu.

Murat sabahleyin erkenden balığa çıkar, ısmarlandığı zaman bir sepet balık götürürdü. Çoban da ertesi gün ona bir yığın bozuk para veriyor, ayrıca bir ekmek somunu da getiriyordu.

Murat yalınayaktı. Ayağındaki pantalon birçok yerinden yamalıydı. Sırtında solmuş, pek eskimiş bir mintan vardı.

(Devamı gelecek sayıda)

ÇOCUK HAFTASI
EN İYİ ÇOCUK MECMUASI
1960 YAZLIĞI

Ortaokul Grupu Yazı Yarışmasında Birinciliği Kazananlar

Adı: Alptekin ÖZKAL
Okulu: Ankara Bayraktar Ortaokulu 2/B, No: 147.
Okul Müdürü: (Yazmamış)
Resim Öğretmeni: Kemal EKİCİ

KUYRUK

Benim en çok sinirime dokunan şey haksızlıktır. Haksızlık yapanlara karşı âdeta bir kin beslerim. Hiç sevmem böyle insanları. Bir gün sinemaya gitmiştim. Sıraya girdim. Gişeyle aramda bir kişi kalmıştı ki, bir beyefendi, hanımıyla beraber önümdekine para verip, biletlerini aldırdılar. Sıra bendeydi. Parayı uzattım. Bilet beklerken bir de ne göreyim? Gişedeki bana, yukarı asmam için «Her yer doludur» levhasını vermesin mi? Beynim zonk etti. Kızdım, sinirlendim. Ama ne yapacaksın, ne yapabilirsin?

Arkamdakiler, biz insan değil miyiz? diye tutturdular. Haklıydılarda. Çünkü onlar insandılar; insan gibi sıraya girmesini bilmişlerdi. Kuyruk var diye kızarlar ama, birşey alırken de en iyi usul de kuyruktur. Sırana geçersin, sıran gelirse alır, gelmezse çeker gidersin. Bundan iyi usul olur mu? Herkes öndekine biletini aldırsa, arkada sıra bekleyenlerin günahı ne?

Bakkala gidersin; sıran gelir, fakat büyükler alır. Senden sonra gelenler de alır. Sonra efendim, sana sıra gelir. Neymiş, büyüklere saygı!... Saygı benim bildiğim başka yerlerde yapılır. Sıra kimdeyse o alır. En son gelen, en son alır. Usul budur. Kuyruk usulü. Dünyanın en iyi usulü...

Alptekin ÖZKAL

En Son Sistem ve En Mükemmel Çocuk ve Okul Ansiklopedisi

2 cilt — 1000 sayfa — 1000 konu — 2000 resim — 200 harita — 11 renkli ilâve tablo — Anektodlar, hikâyeler, enteresan istatistikler.

2 CİLTLİK TAKIMIN FİATI 50 LİRA

Adı: Salime AKPINAR
Okulu: Zonguldak, Kilimli Ortaokulu 3/A, No: 57.
Okul Müdürü: Ertuğrul ÖDER
Resim Öğretmeni: » »

BEN VE DENİZ

Dünya benimdir diyerek şahlanan
Dertsiz, kedersiz, güzel deniz
O da aldatılmış herhalde.
Bu akşam düşünceli, durgun ve sessiz,
Bu akşam sade ve gösterişsiz.

Hayâllerle bunalıp dalmıştım
Denizin rengine ve güzelliğine ben.
O mehtaplı gecede benden başka
Kimse yoktu denizi seyreden.

Narin deniz,
Güzel deniz,
O akşam ben seni seyrediyordum
Sessiz sessiz...

Salime AKPINAR

YILDIRIM KAPTAN

PAZARLIK

KİRSTEN'İN KUVVETLERİ YENİLİNCE, ASİ GENERAL, GRANDOLF'UN KIZI PİPER'İ ESİR ALARAK KAÇTI...

38-1960

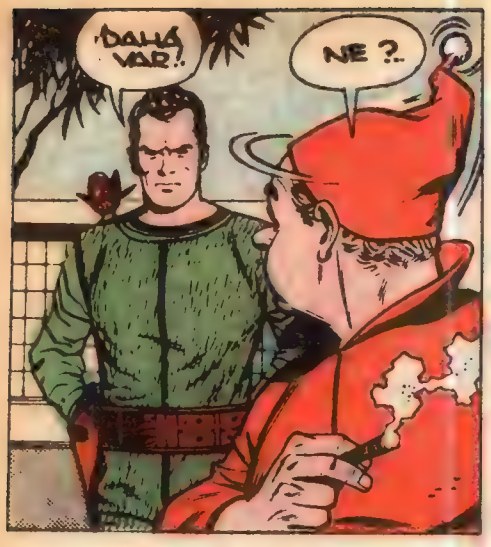

DAHA VAR!
NE ?..
İŞTE ZİPPİ !.
BİP... BİP !..
NASIL OLUR ?
© 1960 by John F. Dille Co.
Distributed by National Newspaper Syndicate
BU BİR O-YUNCAKTIR !
BİP.. BİP !..
YO.. KÜÇÜM-SEMEYİN !.
NASIL ?
ANSIZIN.
KİRSTEN'İN TANK'I ŞEHRE GİRİ-YOR !.
KLANG!
KLANG!
© 1960 by John F. Dille Co.
Distributed by National Newspaper Syndicate
TANKA HİÇ BİR MUKA-VEMETTE BULUNAMA-MIŞLARDI...
38/2

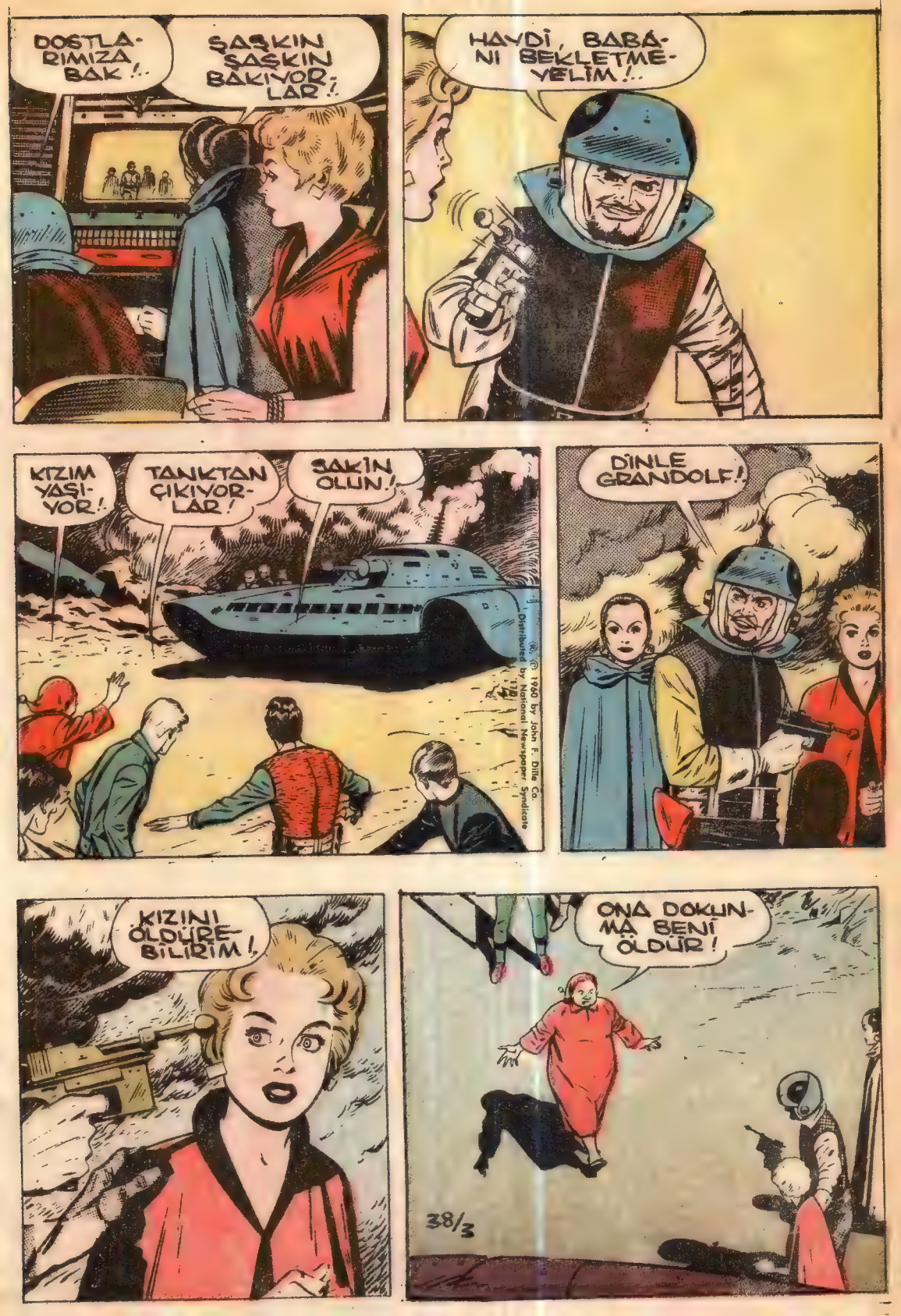
DOSTLARIMIZA BAK!..
ŞAŞKIN ŞAŞKIN BAKIYORLAR!
HAYDİ, BABANI BEKLETMEYELİM!..
KIZIM YAŞIYOR!
TANKTAN ÇIKIYORLAR!
SAKİN OLUN!
DİNLE GRANDOLF!
KIZINI ÖLDÜREBİLİRİM!
ONA DOKUNMA BENİ ÖLDÜR!
38/3
© 1960 by John F. Dille Co.
Distributed by National Newspaper Syndicate

DUR!..
BARA ÇEKİL!..
SİZDEN BENİM VE İLONA'NIN HÜRRİYETİNİ İSTİYORUM YALNIZ!
AH!
İSTEDİĞİN ŞEYİ YAZDIM KİRSTEN
O NE YILDIRIM?
GRANDOLF'LA YAPACAĞIN SULH ANLAŞMASI!
TUZAK OLMASIN!
TUZAKSA PİDER'İ VURURUM!
YAKLAŞ DA İMZALAYALIM!
GELECEK SAYIDA:
ZİPPİ'NİN OYUNU
38/4

LAIRD'LE BERABER ROKET MOTORLARINI TETKİKE BAŞLADIK..

GEMİNİN BURUN KISMI, AYRILARAK PİYADE İNDİRMEDE KULLANILABİLİR.

TECRÜBELERE BAŞLADIK.

BAK! BİZİM GEMİNİN BENZERLERİNDEN BİR FİLO!..

HARP MEYDAN TATBİKATINA BAŞLARKEN.

DÜŞMANIN TOPRAKLARINA DOĞRU BİR DALIŞ YAPIYORUM. BAKALIM "Ö" NUMARALI MANAVRA MU AFFAK OLACAKMI?

FEZADAKİ TECRÜBE PİLOTU

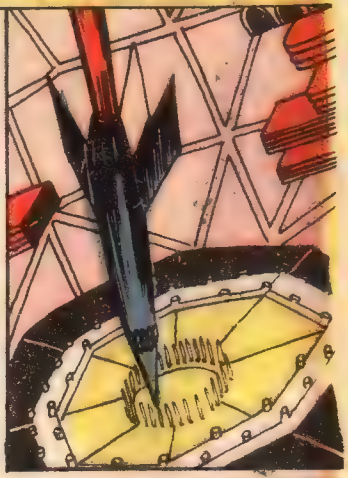

AŞAĞIDA, DÜŞMAN TOPLARI FAALİYETE GEÇTİ...

KENDİMDEN EMİN OLDUĞUM BİR SIRADA...

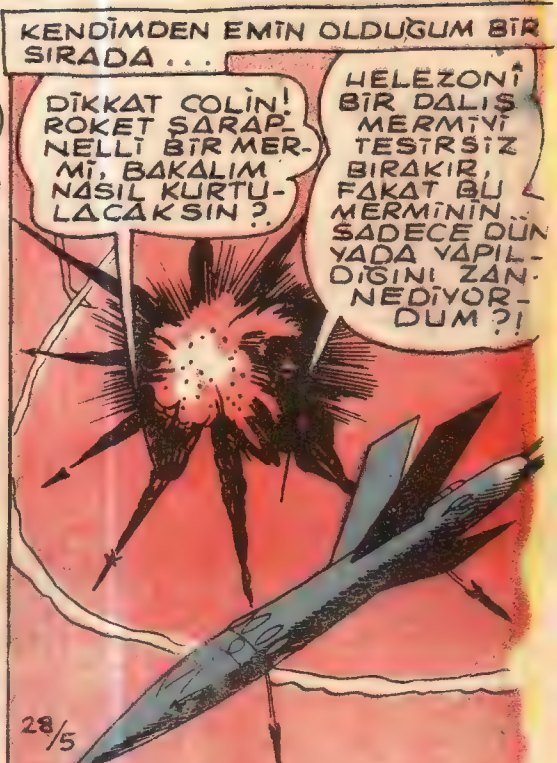

PATLAMALAR ARASINDA . . . .
LAIRD, BU İŞİ BEYENMEDİM... DÜNYADAKİ GİBİ..
NE OLUR COLİN?
LUVARD'IN DÜNYAYI İŞGAL ETMEK İSTEDİĞİNİ ZANNEDİYORUM. HABER VERMEMİZ LÂZIM..
HAYIR, COLİN!
YARDIMCI PİLOTUM BENİ HAYRETE DÜŞÜRDÜ.?
ONE?!!.. SEN İNSAN KILIĞINDA BİR LUVARD YALIYMIŞSIN!!.
SENDE BİR DELİSİN COLİN!!!.
AKUARİUS'A GİDEN GEMİYİ MEVKİİNİ KAYBETMEN İÇİN BİZ DÜŞÜRDÜK!.
ANLADIM.. FAKAT ELİNİZE NE GEÇECEK!..
28/6
KENDİ FEZA GEMİLERİMİZİN DÜNYAYA KARŞI NE YAPABİLECEĞİNİ İYİCE ÖĞRENMEK İSTEDİK. VE SENDE BUNU YAPTIN, ŞİMDİ DERHAL YERE İN!!!..
ŞUA SİLÂHİYLE BENİ TEHDİT EDERKEN . . . . .
HMM... BURNUN AYRILARAK YERE İNEBİLECEĞİNİ SÖYLEMİŞLERDİ. BU BENİM TEK ŞANSIM!...

HIZLA UÇARKEN, GEMİYİ ANİDEN DURDURDUM!..
OFFF!... NEYAPIYORSUN!
LAİRD SARSINTİYLE BURUNDAKİ HÜCREYE DÜŞTÜ..
BURNU AVIRAN KOLU ÇEKTİM...
LAİRD'DEN KURTULMAK İÇİN BAŞKA ÇARE YOKTU KOLAYCA YERE İNER.
GEMİDEKİ SİLÂHLARLA LUVARDYALILARIN FİLOSUNA HUCUM ETTİM..
TRAAK!
GÜÜ
UZUN ZAMAN DÜNYA İSTİLÂDAN KURTULDU..
HADİSE, BEN DAHA DÜNYAYA DÖNMEDEN DUYULDU...
FEZA GEMİLERİ.... BANA HOŞ GELDİN DİYORLAR. ARTIK İŞİME BAŞLAYABİLİRİM..
28/17
SON

ŞEREF KÖŞESİ

Ortaokulda İftihar Listesine Girenler :

Alpaslan YENER ★ Selimiye Askerî Ortaokulu, Kısım: 1/5, No: 266.

Gülsevin AKAR ★ Kayseri Kız Ortaokulu 2/D, No: 666

Çiğdem OZLEM ★ Pendik Lisesi Orta Ks., 2/B, No: 122.

Behice ÖZER ★ Kayseri Kız Ortaokulu 2/A, No: 172

Umran SUNA ★ İzmir Kız Lisesi Orta Ks., 2/F, 474.

Fehmi ŞİMŞEK ★ Mahmutpaşa Ortaokulu, 2/C, No: 84

N. Berkay SÖZÜGÜZEL ★ Sarıyer Ortaokulu, 3/C, No: 291.

M. Metin DALKIRAN ★ Sarayönü Ortaokulu, S: 3, No: 152.

Mustafa DOĞAN ★ Sarayönü Ortaokulu, Sınıf: 3, No: 123.

Servet ÖZKARABIYIK ★ Sarayönü Ortaokulu, S: 2, No: 23.

Timur KAYA ★ Sarayönü Ortaokulu, Sınıf: 2, No: 1.

İLKOKULU "PEKİYİ" DERECE İLE BİTİRENLER :

Orhan TURKER ★ İstanbul, Moda İlkokulu, 5/A, No: 14.

İhsan ÖVER ★ Antakya, Gazipaşa İlkokulu, 5/A, No: 183.

Saygın SECER ★ Lüleburgaz, Atatürk İlkokulu, 5/A, No: 526.

Nuran ASILCAN ★ Fatih, Tarık Us İlkokulu, 5/B, No: 633.

Deniz GÜRSOY ★ Şişli, Kaptanpaşa İlkokulu, S: 5, No: 49.

Plâstik İnsanlar ÜLKESİ

BİLGİ ve HEYECAN ROMANI

Çeviren: H. FİKRİ VEREL — 28

Mac'ın aklına birden bire Miss Betty'nin evindeki hâdise geldi. Orada da tıpkı böyle elektrikler sönmüş ve bir daha yanmamıştı. Merkezden olan bir ârıza değildi o... Ya bu? İşte saniyeler birbirini kovalamıştı ama, hâlâ karanlıktaydılar.

Başkan derin bir nefes aldı:

— «Garip bir sıkıntı basıyor bana beyler... Sanki kalbimi bir pençe kavramış sıkıyor!... Yoksa kalp krizi mi geçiriyorum?!»

Arkadaşları bu söz üzerine kendilerini dinlediler. Hayret! Ayni garipliği ve ayni sıkıntıyı onlar da hissetmekteydiler. Bir değişiklik oluyordu bünyelerinde... Bunun mânası neydi? Yoksa beklenmedik bir olayla karşı karşıya mı geliyorlardı? Yahut hiç farkında olmayarak tuzağa mı düşmüşlerdi?

Dimyata pirince giderken evdeki bulgur'dan da olacaklardı neredeyse!...

Mac Cakson güçlükle nefes alarak:

— «Buradan çıkmalıyız!» diye mırıldandı.

Bir başkası ise:

— «Dizlerimin bağı çözülüyor!» diyerek inledi.

Başkan âdeta bir ölü hırıltısı ile:

— «Bende olduğum yerden bir adım öteye gidebilecek bile takat kalmadı!» dedi. «Herr Profesörle adamlarının kurbanı oluyoruz!...»

Cakson el yordamı ile etrafı kontrol etti. Merdivenleri arıyordu. Durumları gittikçe vahim bir hâl almaktaydı. Hepsi birden ölebilirlerdi! Fakat hayır, ne yapıp yapmalı Plâstik İnsanlar imâl eden bir delinin kurbanı olmaktan kurtulmalıydılar. Bunun için de gayret sarfetmeleri gerekiyordu.

Nihayet merdivenleri buldu. Birinci basamağı güç belâ çıktıktan sonra karşısına âdeta bir duvar çekildi! Aşağısının yukarı ile olan irtibatı böylece kesilmiş oluyordu. Bütün bunlar daha önceden tasarlanarak hazırlanmıştı. Belki de Doktor Nole, ilmî çalışmalarının ele geçmesini önlemek gayesiyle yapmıştı bunları.

Başkan'ın sesi tekrar duyuldu:

— «Kalbim! Ölüyorum!... Mac!...»

Genç adam ürperdi. Memleket en kıymetli sulhçularını böyle pisi pisine kaybedecek miydi? Bu taktirde kendileriyle en fazla alay edecek olanlar hiç şüphe yok ki, Demirperde gerisinin elemanları olacaktı.

Cakson'un aklına birden şu fikir geldi: Sakın bu lâboratuvara inerken elleri veya ayakları özel düğmelerden birine dokunmuş olmasın? Fakat olabilirdi böyle bir şey. Gizlice çalışan ve hattâ bir takım takipçilerden kuşkulanan Nole, yabancıların lâboratuvara inmelerini bu şekilde daha kolaylıkla önliyebilirdi.

Başına gelecekten haberdar olmayan casus merdivenlerden inerken bir yere dokunacak ve sonra da işte böyle ölümün karşısına çıkacaktı. Karanlıktaki inîltiler gittikçe artmaya başlamıştı. Artık söz söyleyebilen de kalmamıştı. Ayni düşünce tarzından hareket edildiği vakit elektriklerin sönmesini de özel tertibata bağlamak mümkündü. İyi ama Miss Betty'nin evindeki ârızaya ne demeliydi? Belki de gerçekten ikisi arasında herhangi bir bağ mevcut değildi.

Şayet Cakson'un düşündükleri doğru çıkarsa, ufakta olsa bir hayat, bir kurtulma ışığı ve umudu belirmiş sayılabilirdi.

Mac'a göre durum şuydu şimdi: Aşağıya inerken, içlerinden biri yahut hepsi, basamakların muayyen yerlerindeki düğmelere dokunmuşlar, böylece kendi kendilerini hiç bilmeyerek ölüme mahkûm etmişlerdi! Bu düğmeler veya noktalar, behemahal şu indirilen duvardan daha aşağıdaydı. Zira olay, onlar lâboratuvarın önüne indikten sonra cereyan etmişti. Muhtemel düğme daha yukarılarda olsaydı, bu taktirde önde gidenlerle arkadakilerin arasına inmesi gerekirdi duvarın.

Bu sefer heyecanla dolarak yeniden merdivenlere hücum etti! Bütün parmakları piyano çalıyormuş gibi dikkatli ve hassastı... Boğazının düğümlen-

BİLGİNİZİ ÖLÇÜNÜZ

Size üç soru soruyoruz. Cevap veriniz. Böylece kendi kendinize bilginizi yoklamış olacaksınız. Cevaplarınızın doğru olup olmadığını anlamak için de 25 inci sayfaya bakınız. Doğru cevaplar orada yazılıdır.

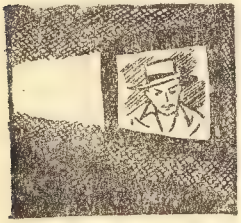

Sinema oynarken gözümüzün önünden saniyede kaç tane resim geçer?

1 — 20 tane mi?
2 — 50 tane mi?
3 — 8 tane mi?

Deniz motorları ne ile işler?

1 — Mazotla mı?
2 — Benzinle mi?
3 — Petrolle mi? işler.

Bir aslanın ortalama ağırlığı ne kadardır?

1 — 250 Kg. mı?
2 — 500 Kg. mı?
3 — 125 Kilogram mı?

mesine mani olamadığı için de sinirliydi! Kalbinin cendereye alınışı, kurtuluş noktasını bulmasını önlüyordu.

Tam ar.madan vazgeçeceği sırada, basamağın orta yerinde bir oyn.ma, bir kıpırdama hisseder gibi oldu. Yoksa beklenen mucize oluyor muydu?. Bütün gücü ile ayni yere abandı! Yanılmamıştı; serap f.lan değildi bu... Basamak oynamıştı! Akabinde de, hertaraf eski aydınlığına kavuşmakta gecikmedi.

Olumü, daha doğrusu ölüm tehlikesini şimdilik yenilgiye uğratmışlardı!

Kam şan gözleriyle arkadaşlarını aradı. Hepsi bir kenara yığılmışlar, binbir güçlükle nefes alarak kadelerine boyun iğmişlerdi! Işık onlar için artık beklenmedik bir şeydi. Zira iki saniye önce bile ölümü kokluyorlar, ölümü teneffüs ediyorlardı.

O boğucu hava ve bunaltıcı basınçta, ışıklanmadan sonra üzerlerinden kalkmıştı. Başkan yeniden hayata kavuşmanın heyecanı içinde yorgun gözlerle genç arkadaşına baktı. Onu bu gayretinden dolayı takdir ediyordu.

Birkaç dakika içinde toparlanarak ne yapacaklarını kararl.ştırmağa başladılar. Buradan çekip gitmek ve sonra da Plâstik İnsanların dünyasından gelecek büyük tehlikeyi beklemek onlara yakışmazdı. Diğer taraftan insanları, dünyayı velveleye vermenin de önlenemez zararları olabilirdi.

Mac:

— «İşi buraya kadar getirdik ve bir de ölüm tehlikesi atlattık!» dedi. «Bunu mutlaka neticelendirmeliyiz. Kapıyı açmak için tekrar teşebbüse geçmemizi teklif ediyorum.»

— «Ya kanunlar?»

— «Bunu kırmadan yaparsak kanunların suç saydıkları dairenin içine düşmekten kurtuluruz.»

— «Biraz evvel demirleri eritmeden lâboratuvara girmenin imkânsız olduğunu da siz söylüyordunuz.»

— «Evet ama, basamaktaki otomatik tertibat fikrimi değiştirmeme sebep oldu. Belki kapının şurasında veya burasında onu açacak bir düğmeye rastlıyabiliriz.»

— «Dostumuzun ileri sürdüğü fikri yabana atmamak gerek. Çünkü demir kapının ne anahtar deliği var, ne de başka buna benzer bir yeri... Demek oluyor ki kendiliğinden açılıyor burası.»

Mac Cakson Başkanın bu sözlerinden kuvvet alarak hemen aramaya koyuldu. Doğrusu ya kapı fevkalâde güzel yapılmıştı. Ne alt ve üstünde, ne de kenarlarında en küçük bir aralığa, bir noktacığa dahi tesadüf etmeğe imkân yoktu. Zaten duvarların içine oturtulmuştu.

Başkan Burson genç arkadaşının omuzunu tuttu:

— «Sakın bu kapıyı açacak olan düğme de basamaklarda olmasın Mac?»

— «İyi düşündünüz, bunu efendim. Dostumuz Doktor Nole ihtiyatlı bir adamdı. İlim hırsızlarının buraya kadar gelebileceklerini bildiğinden herşeyi önceden hesaplıyarak yaptırmış. Açış noktasını daha uzakta aramak gerek... Burada bir yerde olduğu zaman, en cahil bir insan dahi kapıyı ardına kadar açmakta güçlük çekmez...»

Şimdi de bu düşünceden hareket ederek basamakları yukarıya kadar taradılar. Ter içinde kalmışlardı. Bundan da umutlarını kesecekleri bir sırada Mac kapının üç defa çalındığını duydu. Nole'nin öldüğünden haberi olmayan birisi kendisini ziyarete gelmiş olacaktı. Aralıktaki konuşmalarının dışarıdan duyulmuş olabileceğini düşünen Beynelmilel Sulh Teşkilâtının yöneticileri, Mac'a kapıyı açmasını söyliyerek lâboratuvar merdivenlerine doğru yürüdüler.

(Devamı gelecek sayıda)

Hayvanlar ÂLEMİ

GEYİK

Yılanın her sene deri değiştirdiğini bilirsiniz. İnsanlar da yedi senede bir tepeden tırnağa kadar değişir, yenilenirler. Yani eskiyen hücrelerimizin yerine yenileri gelir. Fakat biz bunu gözümüzle göremeyiz. Başka hayvanlarda da bir ömür boyunca değişikliklere uğrayanlar var. Meselâ tırtıl kozaya girer, böcek olur. Sonra kelebek olur, uçar.

Fakat her sene dallı, budaklı boynuzlara sahip olup, altı ay sonra boynuzu düşen ve ertesi yıl yeniden boynuzlanan geyik bu değişme bakımından en merak edilecek hayvandır.

Ayni zamanda bütün hayvanların en güzel gözlüsü olan geyik, ceylân, dağ keçisi hep bir soydandır. Güzel gözlülere ceylân gözlü dendiğini duymuşsunuzdur. Ceylânlar ve dağ keçileri geyiklere göre daha küçük olur. Bu hayvanların üçü de bizim memleketimizde vardır. Çok ince ve zarif vücutlü, sevimli, son derece çevik olan geyikler otla geçinirler. İnsana saldırmazlar. Fakat kendilerini korumak için döğüşürler. Dallı budaklı boynuzları korkunç bir silâhtır.

Evet, bu boynuzların her sene düşüp yeniden çıktığını söylüyorduk. Hayvanı pek süslü, pek şanlı gösteren bu boynuzlar her sene bir dal artarak yeniden çıkar. İlk önce üstü hafif tüylü ve ince bir deri ile kaplı olur. Sonra bu tüyler ve deri düşer. Geyiğin boynuzları diğer hayvanların boynuzları gibi sertleşir. Fakat altı ay sonra boynuzlar düşer ve gelecek mevsim hayvan hayvanın kafasında ağaçların dal sürmesi gibi yeniden boynuzlar sürüp uzamağa başlar. Bu boynuzlar dallanır, budaklanır ve heryıl bir dal artar.

Bizim memleketimizdeki geyiklerin rengi açık kahverengidir. Bir de Avrupanın ve Amerikanın çok soğuk bölgelerinde yaşayan Ren geyikleri var. Onların rengi yazın biraz esmerdir. Kışın açılır, beyazlaşır. Çok iri hayvan. Biraz yosun, biraz kök onlara yetlardır. Pek az yiyecekle yaşarlar. ter. Oralarda yaşayan insanlar bu hayvanlara yük taşıtır, etile ve sütile geçinirler.

Bizim memleketimizdeki geyikler de insana alıştırılıyor ama, bir fayda elde edilmiyor. Biz bu hayvanı kıymetli derisi, eti ve boynuzları için avlarız.

Dünyanın 4 Köşesinden

Yağmurlu havalarda solucanlar neden topraktan çıkarlar?

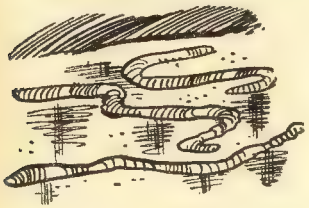

Yağmurlu gecelerden sonra, sabahleyin su birikintilerinin içinde bir sürü solucan ölüsüne rastgelinir. Onları toprağın yüzüne çıkaran nedir ve neden ölmüşlerdir? Bazı kimseler, solucanların suda yaşıyamadıklarına ve boğulduklarına inanırlar. Bu zannın aslı yoktur. Nemli bir derisi olan solucan, oksijen muhtevası yeter miktarda olduğu takdirde, geçici bir zaman suyun içinde yaşıyabilir. Toprağın içine süzülen yağmur suyunun oksijen muhtevası ise bir iki gün içinde sıfıra düşebilir, öyle ki solucanlar, yağmur suyundan ıslanmış toprağın içinde nefes zorluğu çekmeğe başlarlar. İşte o zaman yer değiştirirler: kimi daha derin tabakalara iner, kimi yukarı çıkar. Bununla beraber, gün ışığı, ışıktan kaçan ve ışığa karşı aşırı derecede hassas olan solucanları gene derinlere kaçırmakta gecikmez. Fakat hepsinin, sür'atle toprağın içine gömülmeleri kabil olmaz. Işıkta sersemlerler ve su birikintilerinin içinde canlarını kurtarmağa çalışırlar. Fakat yağmurlu bir günün ışığı dahi, solucanın derisinin içinde bulunan ışığa karşı hassas hücreleri şiddetle tahrik edecek kadar kuvvetlidir; bunun neticesinde solucan ölmeüte gecikmez.

İnsanoğlu tarafından ilk ehlîleştirilen hayvan hangisidir?

Avrupa'da M.Ö. 10,000 yıllarında, Batı Asya'da ise çok daha evvel başlıyan Neolitik (Cilâlı Taş) Devrinde bekçi, avcı ve arkadaş olarak kullanıldığına işaret eden belirtiler çok olduğuna göre, ilk ehlîleştirilen hayvanın kurt olduğu anlaşılıyor. Bundan evvelki Paleolitik (Yontma Taş) Devrinde, insanoğlu henüz taştan silâhlarını cilâlamağı öğrenmemişti. Daimî bir avcı ve göçebeydi. İlk ehlileştirdiği canlılar yabanî atlardır; buğday ile diğer hububatı yetiştirmeği öğrenmesiyle beraber mahsulünü almağı beklemek üzere yerleşti ve ilk köylerimiz böylece teşekkül etti. Çiftçi olduktan sonra, insanoğlu çalıştırmak ve gıda olarak kullanmak üzere hayvanları ehlileştirmeğe ve yetiştirmeğe girişti. Sığırlar ve koyunlar, ayrıca eşekler, ilk ehlileştirilen hayvanların arasında yer alırlar. Koyunlar önceleri yük hayvanlarıydı. Domuzlar ilk olarak, Kuzey Avrupa ile Çin'de ehlileştirilmiştir. Atları ehlileştirmek Orta Asya'da başlamıştır; atın ehlileştirilen son

TARİH YAPRAKLARI

YAVUZ SULTAN SELİM'IN VEFATI

21 Eylül 1520'de Edirneye gitmekte olan Yavuz Sultan Selim sırtında çıkan bir çıbanın ıstırabına dayanamıyarak yolda ölmüş, onun yerine oğlu Süleyman Osmanlı hükûmdarı olmuştu. Yavuz, büyük bir İslâm Türk İmparatorluğu kurmak istiyen padişahtı. Zamanında Halifeliği aldı. Mısırı, Arabistan'ın birçok yerini ve Suriyeyi zaptetti.

AHMET RASİM'İN ÖLÜMÜ

21 Eylül 1932'de kıymetli fikir adamı ve yazarlarımızdan Ahmet Rasim ölmüştü. Gazetelerdeki makaleleri ile tanınmış bulunan Ahmet Rasim Edebiyat ve gazeteciliğimiz kadar musikî alanında da yer tutmuş, bir çok şarkı bestelemişti.

İSMET İNÖNÜ'NÜN DOĞUMU

İkinci Cumhurbaşkanımız olan İsmet İnönü, 24 Eylül 1884 tarihinde doğmuştur.

NİĞBOLU ZAFERİ

25 Eylül 1396 yılında Yıldırım Beyazıt'ın Türk orduları hemen bütün Avrupa milletlerinin katıldığı büyük bir haçlı ordusu Niğboluyu muhasara etmişti. İstanbulu kuşatmış olan Yıldırım Beyazıt kuşatmayı bırakarak yıldırım gibi Niğboluya yetişti ve şımarık, katil haçlı ordusunu çok kısa bir zamanda mağlûp ederek binlerce esir aldı.

GİRİD'İN ALINMASI

26 Eylül 1669'da Girit adası Türk hâkimiyeti altına girmişti. Uzun bir savaştan sonra ele geçirilen bu ada iki asıra yakın idaremiz altında kaldı.

hayvan olduğu söylenir. Ama, huysuz mizacı ve keskin dişleri sebebiyle devenin, daha uzun zaman yabani kaldığı anlaşılıyor. Tarihte, develerin insanlar tarafından kullanılmasına dair ilk kayıt, Seba Melikesinin, çöl gemilerinden mürekkep bir filo ile Hazreti Süleyman'ın ziyaretine geldiği M.Ö. 955 yılına aittir.

Sis nedir?

Sis, su taneciklerinin buluttan daha gevşek bir şekilde birleşmelerinden ve havaya yükselmeyip yere yakın bir noktada etrafa dağılmalarından ileri gelir. Sise ekseriya yazın ve sonbaharda rastlarız. Çünkü bu mevsimlerde denizlerin, ırmakların suları gündüzleri buhar olup yükselir, fakat geceleri hava doğuduğu için toprağa doğru alçalır. Güneş çıkınca sisin dağıldığını görmüşsünüzdür.

SPOR TARİHİ

YAZAN : TEVFIK UNSI

Greko-romen Olimpiyat Şampiyonları

TÜRKÜN ata sporu güreşte biz, uzun müddet greko-romen'e bağlı kaldık; milletlerarası greko-romen şampiyonalarına girdik, serbest güreşi ihmal ettik. Greko-romen güreşte bildiğiniz gibi, belden aşağıdan, bacaklardan tutmak yasaktır.

Bugüne kadar greko-romende olimpiyat şampiyonluğunu kimler kazandı? İlk altın madalyamızı 1936 Berlin Olimpiyatlarında 61 kiloda Yaşar Erkan aldı. 1948 Londra Olimpiyatlarında serbestte 4, greko-romende iki altın madalya kazandık. 62 kiloda Mehmet Oktav, meşhur İsveçli Andenberg'i tuşla yenerek altın madalyayı aldı. Ağır siklette ise Mersinli Ahmet Kireççi, bütün rakiplerini yendi ve altın madalyayı haketti.

Olimpiyat şampiyonlarımızın en yamanı, greko-romende Mithat Bayrak'tır. Kocaeli'nin bu yaman güreşçisi, 1956 Melburn Olimpiyatlarında 73 kiloda takımımıza tek altın madalyayı kazandırdıktan sonra, 1960 Roma Olimpiyatlarında da aynı siklette hiç yenilmeden yine şampiyonluğu aldı; böylece Olimpiyatlarda iki altın madalya elde etmiş ilk sporcumuz oldu.

1960 Olimpiyatlarında, altın madalyayı çoktan haketmiş bir güreşçimiz daha şampiyonluğa kavuştu ki, bu da Müzahir Sille idi. Müzahir, bundan önce dünya şampiyonalarında Macar Polyak'a yenilmiş ve şampiyonluğu kaybetmişti. Bu defa Roma'da hastahaneden çıkıp, zorla güreşlere girdi ve 62 kiloda şampiyonluğu kazandı.

Diğer taraftan, bu gibi şampiyonaların acemisi 87 kiloda Tevfik Kış, Rus rakibi dünya şampiyonu Camarnik'i yenerek, bize çok kıymetli bir altın madalya daha kazandırdı.

Hayvanların yaşları nasıl belli olur?

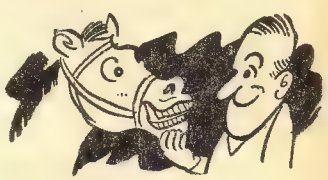

Hayvanların yaşlarını tahmin etmek için pek az şeylerden istifade ederiz.

Böcekgillerin ve sürüncülerin yaşlarını geçirdikleri çağlardan anlarız.

Kuşların ve bazı memelilerin yaşlarını da tüylerinin renk değiştirmesinden anlarız.

Dört ayaklı memelilerin yaşlarını ise diş, boynuz, tırnak ve post muayenesinden anlarız. Meselâ at, inekte olduğu gibi!

Böcekgillerdeki bazı hayvanlar yalnız birkaç saat yaşadıkları gibi bemeli hayvanlardan memeli balıklar da yüzlerce mil yaşarlar.

BİLGİ KÖŞESİ

SANAT SEVGİSİ

Yazan : AHMET KAYA

İyi yaşamak için çok kazanmak, bunun için de iyi bir iş, bir meslek veya bir sanat sahibi olmak şarttır.

Sanatı olan bir kimse çalıştıkça kazanır, kazandıkça daha fazla çalışır. Bütün ruhu ve benliğiyle sanatını sever ve ona sarılır.

Sanatiyle ilgili yayınlardan sürekli olarak okuyan, çevresindeki sanat eserlerini inceleyen, kafasını yorup sanatında yenilikler yapan bir kimsenin gün geçtikçe kazancı artır. Zamanla iş yerini büyülterek günün birinde bir fabrika sahibi olur. Bu suretle hem yuvasına, hem de milletine büyük ölçüde faydalı olur.

Sanat sahibi olan bir kimse istediği yerde çalışıp para kazanır. Her yerde ve her zaman itibar görür. Onun için atalarımız: «Sanat altın bileziktir.» demiştir.

Sanat, insanı yapıcı ve yaratıcı yapar. En serbest ve en kazançlı alanlardan biri olduğu için, hepinizin iyi birer sanat sahibi olmanızı ve memlekete büyük iş yerleri ve sayısız fabrikalar kazandırmanızı dilerim.

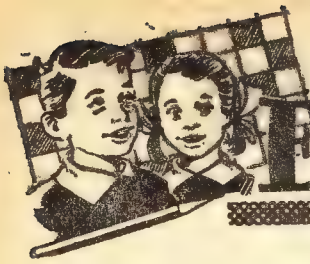

Eğlence BİLMECE BULMACA

CENNETTEN ÇIKMIŞ

Ali yaptığı yaramazlıklarından dolayı babası çok azarlamıştı.

Ertesi gün Ali, annesinin sözl[illegible]g ne tutmayınca bu sefer annesi çok kızdı.

— Oğlum, dedi, babanın sözleri doğru dayak cennetten çıkmıştır.

— İyi yapmışlarda onu cennetten kovmuşlar, dedi. İyi bir şey olsaydı kovarlar mıydı?...

PEK İYİ

Sevim okuldan dönmüş okulda olanları anlatıyordu:

— Anneciğim, öğretmen bugün ilk defa —Pekiyi — notumu verdi.

Annesi:

— Aferin kızım, demek ki sen çok iyi çalışıyorsun!...

Sevim:

— Yok, anneciğim bu notu bana değil bir arkadaşa verdi.

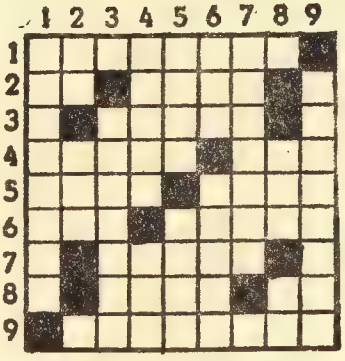

Soldan sağa doğru:

1 — Film nerede gösterilir? 2 — Benzer bir duvarcı aracı. 3 — Bir kasabamız. 4 — İyiyi seven, gözü görmiyen. 5 — Çabuk kavrayışlı, Hint hükümdarı. 6 — Piyanoya benzer bir musiki aracı, cemiyet. 7 — Başı kopmuş kanape. 8 — Tersinden oku: bir erkek ismi, yılın bir parçası. 9 — Hile.

Yukardan aşağı doğru:

1 — Bir sebze. 2 — Yapılacak şey, toprak. 3 — Bildiğinden şaşmıyan. 4 — Emen, Mısırdaki büyük nehir. 5 — Bir çeşit şarkı, siyah. 6 — İyi. tersinden oku: gemi. 7 — Geniş olmıyan kale; 8 — Umacı, sanat. 9 — Bir çeşit tatlı çörek.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	Ş	A	L	■	O	■	Ü	Y	E
2	İ	R	A	K	■	İ	N	A	L
3	Ş	A	■	A	R	K	■	Y	E
4	E	B	E	■	A	İ	T	■	K
5	■	A	N	A	■	Z	A	Ş	■
6	M	■	İ	L	E	■	S	Ü	S
7	A	K	■	I	Ş	I	■	T	A
8	Ş	A	R	K	■	M	A	Ç	A
9	A	Z	A	■	A	■	K	Ü	T

GEÇEN SAYIDAKİ BİLMECENİN ÇÖZÜMÜ

■

ÇALIŞKANMIŞ

— Öğretmen nihayet doğru konuşmaya başladı.

—Ne söyledi?

— Çalışkan olduğumu!

Beraber GÜLELİM

BOĞULMAMIŞ

Yolda Ali arkadaşı Yalçınla karşılşınca şaşkınlıkla karışık hayrette kaldı:

— A... a... geçen gün Haldun senin havuza düşüp boğulduğunu söylemişti...

— Yalan söylemiş, seni kandırmış... Hem ben boğulursam sana haber vermez miyim...

BİNİN YARISI

Öğretmen Demete sordu:

— Dörtün yarısı kaç eder?

— İki eder.

— Üçün yarısı ne eder?

— Bir.

— Peki birin yarısı?

— Iki.

— Bilemedin...

— Neden, biri ikiye ayırınca iki etmez mi?

YAŞ BAHSİ

Ahmet, babasına sordu:

— Baba, dünya neden kadına benzermiş?

— Yaşını kimse doğru olarak bilmiyor da ondan oğlum!

YAZISIZ

EVE GİTMEMEK İÇİN

İki arkadaş çocuk bahçesinin kumlarında tatlı, tatlı oynuyorlardı. Birisinin annesi çağırdı. Ayşe geri döndüğü zaman üzgündü; arkadaşına dedi ki:

— Şimdi büyük bir insan olmağı o kadar isterdim ki...

— Neden?

— Annem şimdi eve gidiyor yani gideceğiz halbuki o vakit burada kalabilirdim.

KOKMAMASI İÇİN

Öğretmen sözlü yoklama yapıyordu. Fatmayı derse kaldırmıştı:

— Kızım, koyun etini kokutmamak için ne yapmalı?

— Koyunu sağ bırakmalı efendim.

ZIL

Öğretmen sınıfa yine geç gelen Yılmaza:

— Sen neden hergün zil çaldıktan sonra geliyorsun?

— Benim bir suçum yok efendim. Ben okula gelemeden önce zili çalıyorlar.

LOKANTADA

Müşteri garsona çıkıştı:

— Bana neye böyle simsiyah yanık ve bozuk ekmek getirdin?

— Şey efendim... Bizim patronun annesi öldü de matem tutuyoruz!

SİMİTÇİ

— Bu simitçi çok iyi bir adam.

— Nereden biliyorsun?

— Veresiye veriyor da ondan!

BİLGİNİZİ YOKLAYINIZ

Önceki sayıdaki sorulaların doğru cevapları :

1 — Sinema oynatırken gözümüzün önünden saniyede 20 resim geçer.

2 — Deniz motorları mazotla işler

3 — Bir aslan ortalama 225 kilogram ağırlığındadır.

ÇOCUK HAFTASI
EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

SAYI: 38 CİLT: 1960 - 9
21 EYLÜL 1960

Sahibi ve yazı işlerini idare eden :
CELAL DEMİRAY

Hazırlayan :
OĞUZ ÖZDEŞ

Yayınlayan :
TÜRKİYE YAYINEVİ
Ankara Caddesi No. 36
İstanbul
Telefon : 22 37 14

Basıldığı yer :
TÜRKİYE BASIMEVİ
Klişe : Türkiye Klişe Atölyesi

Satışı : 75 kuruş. Yıllık Abonesi (52 sayı) 39, altı aylığı 19,5 lira. Dış ülkelerdeki abonelerden 5 lira fazla ücret alınır.

İlânın santimi sekiz liradır.

Tarihe Malolmuş Güzel Sözler

Konfeçyüs'ün İki Büyük Sözü

Milâttan Önce 478 senesinin güzel bir günüydü. Tipik Çin evlerinden birinde, çekik gözlü, bıyıkları aşağı sarkmış, yaşlı bir adam, son demlerini yaşıyordu... Hastaydı... Başucunda, eşleri, dostları toplanmışlar, ğalamaktan şişmiş gözleri ile, yatakta yatan adama bakıyorlardı.... Bu ihtiyar Çinli, zamanın en meşhur filozoflarından biri olan Konfeçyüs'ten başkası değildi...

Konfeçyüs'ün yıllar yılı fikirleriyle bütün Çin'i sarhoşa çeviren o neşeli adamın yüzünde bir can sıkıntısı vardı. Gözlerinin feri sönmüştü... Kendini sanki olacağa bırakmış, [illegible]lecene hareketsiz yatıyordu. Azrâ[illegible]i beklediği, ve son saatinin çalmış olduğunu bildiği yüzünden okunuyordu âdeta...

Konfeçyüs'ün birdenbire yatağa düşmesinin sebebi, uzun yıllar gerçekleşmesine çalıştığı fakat muvaffak olamadığı bir [illegible]di... Konfeçyüs'ün fikri şuydu: Çin ahlâk kuralları, gerek toplumsal ve gerekse politikaya temel olsun. İdare edenle, idare edilenler arasındaki münasebetler, tıpkı baba ile oğul arasındaki münasebetler gibi olsun... İşte Konfeçyüs'ün fikirleri buydu ...Ve bu fikirlerinin Çin'deki devletlerden herhangi birinde denenmesi için, yaşının hayli ileri olmasına rağmen, yılmamacasına çalıştı. Fakat hiç bir hükümdar onun bu fikrini benimsemedi. Hükümdarlar onun sözlerine kulak asmadılar... Baştaki hükümdarla, [illegible] arasında baba - oğul münasebetini hafsalaları almadı bir türlü... İşte bu Konfeçyüs'ü perişan etti... Uzüldü... Uzüldükçe kendini yiyip bitirdi. Ve en sonunda yataklara düştü.

Konfeçyüs'ün durumu iyiden iyiye fenalaşmıştı. Herkes purdikkat ona bakıyordu... İşte [illegible] sırada Konfeçyüs'ün ağzından şu cümleler döküldü: «Beni kendisine yol gösterici seçecek bir akıllı hükümdar çıkmıyor... Artık ölmeliyim!» Ve bunları söyledikten biraz sonra, Konfeçyüs hayata gözleri yumdu... O gözleri açık gitmişti... Zira düşündüğü şeylerin, o büyük fikrinin gerçekleştiğini göremeden ölmüştü... Ve bu fikrin gerçekleşebilmesi için, aradan asırların geçmesi icap ediyordu...

★

M. Ö. 551 yılında, Shantung'un bir parçası olan Lu eyaletinde doğan Konfeçyüs, ünü dünyanın dört bir köşesine yayılmış olan bir sürü atasözünün yaratıcısı olan büyük bir ahlâkçıdır... Yaşadığı devirde söylediği atasözleri yıllar yılı, dünyanın dört bir köşesinde yaşayan insanlara tarafından söy[illegible]alâ da söylenmektedir. Çinlilerin iyi yürekliliği, inceliği, terbiyesi, bu büyük adamın, etkisiyle kuvvetlenmiştir...

Konfeçyüs'ün gençliği yoksulluk içinde geçmiştir. Fakat [illegible]de [illegible]dundugu maddî sıkıntıya rağmen, okumuş, hayatı boyunca hep okumuştur. Tarihler onun 3000 kadar öğrenci yetiştirdiğini söylerler... Kon[illegible] bütün prensipleri ahlâka, iyiliğe dayanır. Zamanında bu fikirlerini herkese aşılamak, kabul ettirmek için çalışmıştır. Hatta söylenildiğine göre, onun [illegible] olduğu sıralarda suçlar gözle görülecek şekilde azalmış, halkta iyiliğe doğru inanılmaz bir gidiş olmuştur... Bu da Konfeçyüs'ün ikna kabiliyetini gösterir bize...

Konfeçyüs'ün söylediği bütün sözler, fikirleri icabı hep ahlâka dayanır. Meselâ işte bunlardan bir tanesi: «Sana yapılmasını istemediğin bir şeyi başkalarına yapma...» Bu söz, bu güzel söz de, yıllar yılı bir atasözü olarak kullanılmış hemen hemen bütün ülkelerin dillerine çevrilmiştir. Konfeçyüs'ün daha bu şekilde yüzlerce atasözü vardır.

Erdoğan SEVGİN

2
Çetin
KAPTAN
ÇETİN'İN ARKADAŞI TOMBİK
DEDECİM BEN BİRAZDAN KOMANYAYI TEKNEYE YERLEŞTİRMİYE BAŞLARIM.
DEDE İLE TORUN KONUŞURLARKEN BİRİ ONLARI GÜZETLEMEKTEDİR.
ÇETİN FARKINDA MISIN BİRİ BİZİ GÖZETLİYOR. KİM ACABA?
FARKINDAYIM. ŞİMDİ ANLARIZ, KİMMİŞ BAKALIM.
DUR! KAÇMA!
ÇETİN İHTİYATLI OL OĞLUM.
A.. BU TOMBİK'MİŞ. BENİM ÇETİN KAPTAN. KUSURA BAKMA... BEN DE...
BERABER OLMAK İSTİYORUM SENİNLE. NE OLURSUN BEN DE GELEYİM SENİNLE YARDIMCIN OLURUM.
ÇETİN İLE TOMBİK ANLAŞIRLAR. "TÜRKİYE YAYINEVİ„ NE GİTMEK ÜZERE DEDE'DEN AYRILIRLAR...
HOŞÇA KALDEDE! YARIN GÖRÜŞÜRÜZ!
GÜLE GÜLE! RESSAM ADAŞINA SELÂM.
DEVAMI VAR

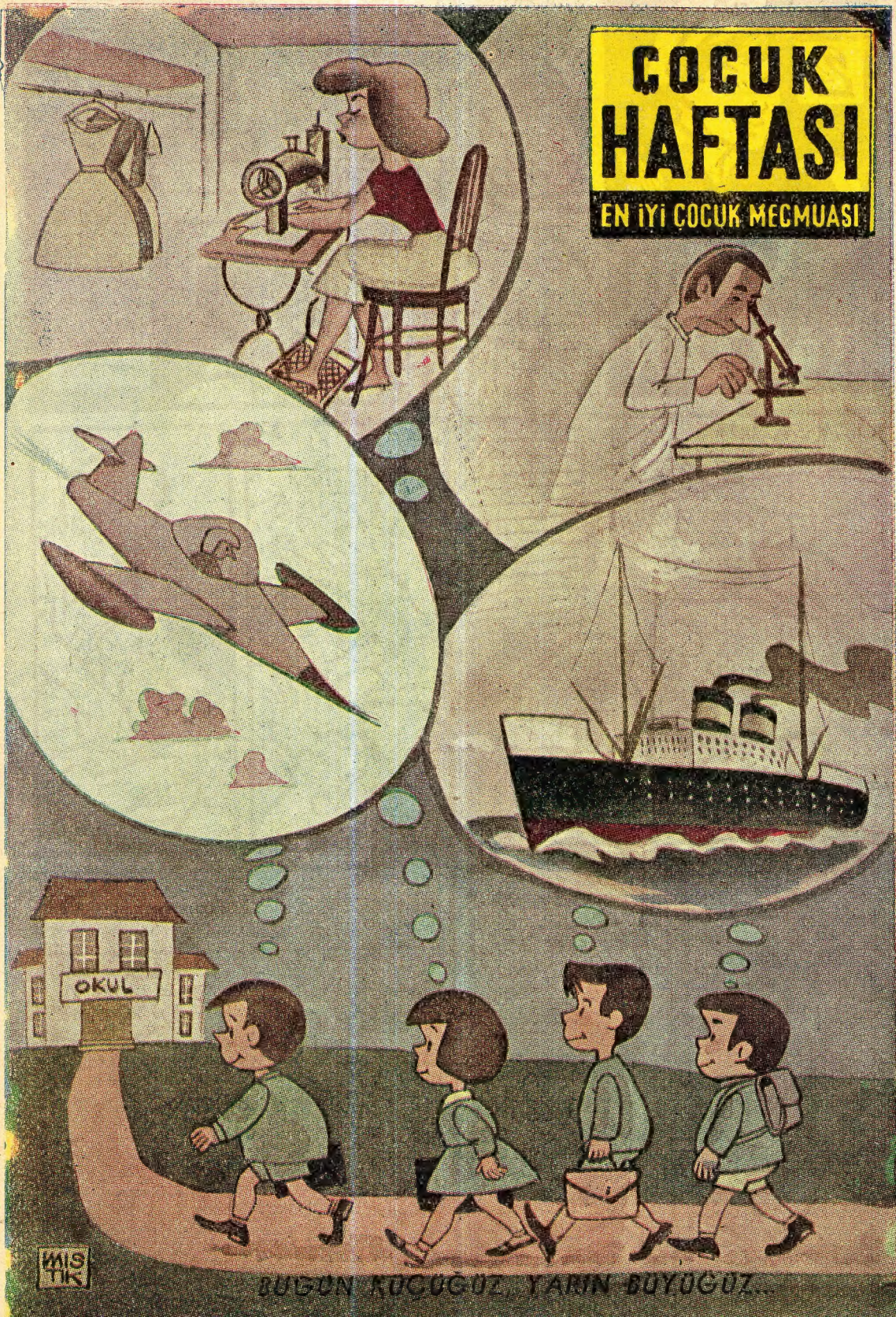
ÇOCUK
HAFTASI
EN İYİ ÇOCUK MECMUASI
OKUL
MISTIK
BUGÜN KÜÇÜĞÜZ, YARIN BÜYÜĞÜZ...